ΒΡΥΣΕΩΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ — C. ANN. 909 ? [σ. 688 | 689]

Βίοι καὶ Πολιτεία καὶ Θαυμάτων Διηγήσεις τῆς Μακαρίας καὶ Ἀοιδίμου Μαρίας τῆς Νέας τῆς ἐν Βιζύῃ.

Codex Bibliothecae Vaticanae Graeco 800

Codex Laurae Athonensis S. Athanasii K. 821.

in Acta Sanctorum Novembris τ. IV σ. 699

Stephani Brysis Episcopi lenta fides. Miraculo coarguitur.

Ἥψατο δὲ τῆς ἀπιστίας τὸ πάθος καὶ τοῦ τῆς Βρύσεως Ἐπισκόπου Στεφάνου. καὶ πλάσματα εἶναι τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Μαρίας, τῆς ἐν Βιζύῃ, λεγόμενα παράδοξα ἐδογμάτιζε, τὸν γάμον, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν τὴν κοσμικὴν κωλύματα τοῦ ὕψους τῆς ἁγιότητος εἶναι τιθέμενος. Τί οὖν γίνεται; πῶς τῷ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀμφιβολίας ἐλύετο; Γυνή τις δαιμονῶσα, — ὄνομα τῇ γυναικὶ Ζωή, — ἕβδομον εἶχεν ἔτος τῷ ναῷ προσεδρεύουσα, καὶ ἄλλους μὲν ἑώρα θεραπευομένους· αὐτὴ δὲ ἀθεράπευτος ἔμενεν ἀλλ' ὅμως οὐκ ἄπιστος χρηστὰς ἔχουσα τὰς ἐλπίδας.

Ἐπειδὴ γοῦν πολλὰ ἡ θεία ἐνδείκνυται, ἡ γυνὴ τῆς λάρνακος τῆς Ἁγίας, ἀποστᾶσα τοῦ Ἐπισκόπου ἐδέξατο τὴν λάρνακα προσδραμοῦσα ἀνοιχθῆναι ταύτην ἐκέλευε.

Τοῦτο γὰρ ἐγνώκει τὴν καρδίαν, ὅτι τὸ ἐνοχλοῦν θεραπεύσαι δαιμόνιον.

Θάμβος ἐπὶ τούτοις τὸν Ἐπίσκοπον εἶχεν. ὁ δὲ νεωκόρος, καὶ ὅσοι παρῆσαν ἐκεῖ καὶ τούτου ἐγίνοντο, τὴν κλεῖδα τῆς λάρνακος παρὰ τοῦ συζύγου τῆς μακαρίας ἠξίουν λαβεῖν. Γέγονε τοῦτο, καὶ ἡ δαιμονῶσα ἐπὶ τὴν ἐπιβεβλημένην τῇ λάρνακι σινδόνα [illegible] ἐπὶ τῶν ἱερέων προσδραμεῖν. [illegible] τῆς λάρνακος ἀνοιχθείσης, περιχαρὴς τὴν δεξιὰν τῆς Ἁγίας, καὶ δι' ἐκείνου λαμβάνει τὴν ἴασιν.

Καὶ ὁ Ἐπίσκοπος δι' ἑαυτὸν εἶπε τὸ θαῦμα γενέσθαι, ἵνα δοὺς τοὺς τῆς ἀμφιβολίας λογισμοὺς ἀπορρίψῃ.

Ἀσπασάμενος οὖν τὸ Ἱερὸν λείψανον, καὶ ὅσον αὐτὸ καὶ [illegible] κατανοήσας, ἀπῆλθε θαυμάζων.

Ἡ μέντοι θεραπευθεῖσα γυνή, ἐπειδὴ μετὰ τὴν θεραπείαν οὐκ ἐσωφρόνει ἀλλὰ τὸ [illegible] καὶ μέθαν καὶ τὴν [illegible] ἀπολαύουσα [illegible] παρὰ θεσμὸν [illegible]. καὶ πάλιν ὑπὸ λαοῖς ἐξώκειλεν, ἐνὸς [illegible] τοῦ δαίμονος καταλαμβάνεται, καὶ γίνεται αὐτῇ τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων· οὐκέτι γὰρ τὸ κακὸν ἰάσιμον ἦν.

σ. 689

Brysis ad occidentem Bizyae. Hodie Bunar-Hissar. Barlačev, in Bibliothecam Rossici Instituti Archaeologici Constantinopolitani τ. IV.2

(ἀνέκδοτα)

(1899) p. 216.

Urbes Episcopales nomine Βρύσις, duas fuisse, Maiorem et Minorem, notat Le Quien in Oriens Christianus t. I. p. 1187-1188, qui neutrius situm pressius indicat.

Utcumque se res habet, hic manifesto designatur Episcopatus ὁ Βρύσις, quae saec. XI nona e sedibus Hadrianopoli Haemimonti subjectis. Vide „Nova Tactica" ed. H. Gelzer, e codice Bibliothecae Nationalis Parisiensis Coisliniano 209 (saec. X–XI), Georgii Cyprii Descriptio Orbis Romani, Lipsiae 1890, p. 80.

Stephanus Brysis Episcopus in historia ecclesiastica homo novus est.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΣΤ. Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΘΡΑΚΙΚΑ

ΒΡΥΣΕΩΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ?ἐπὶ Βασιλείου Μακεδόνος

? Ἐπὶ Βασιλείου Μακεδόνος?

"Ἤγετο δὲ τῆς ἀπιστίας τὸ πάθος καὶ δὴ τὸν Βρύσεως Ἐπίσκοπον Στέφανον καὶ ἀδύνατα εἶναι τὰ περὶ τῆς Ἀρέας λεγόμενα παράδοξα ἐλογίζετο, τὸν γάμον καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τὴν κοσμικὴν καλύμματα δ' ἔχειν τῆς ἀφθόνου εἶναι τεθειμένος.

Τί οὖν γίνεται; καὶ πῶς τῷ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀμφιβολίας ἐλύετο;

Γυνή τις δαιμονιῶσα — ὄνομα τῇ γυναικὶ Ζωή — ἑβδόμην εἶχεν ἔτος τῷ ναῷ προσεδρεύουσα, καὶ ἄλλους μὲν ἑώρα θεραπευομένους, αὐτὴ δὲ ἀθεράπευτος ἔμενεν. Ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀπέκοψε χρηστὰς ἐλπίδας.

Ἐπεδείκνυτο γοῦν πολὺ ἡ θεία κηδεμονία, καὶ ἡ γυνὴ τῆς λάρνακος ἀποστᾶσα τοῦ Ἐπισκόπου ἰδόντος καὶ τὴν λάρνακα προσκυνοῦσα ἀνοιχθῆναι ταύτην ἐκέλευε· τοῦτο γὰρ κελεύειν τὴν Μακαρίαν, ὅπως ἂν ὀχλοῦντα θεραπεύσῃ δαίμονα.

Θάμβος εὐθὺς τὸν Ἐπίσκοπον εἶχε.

Ὁ δὲ νεωκόρος καὶ ὅσοι παρῆσαν εὐθὺς τοῦτο ἐγένετο καὶ τὴν κλεῖδα τῆς λάρνακος παρὰ τὸ σχῆμα τῆς Μακαρίας ἤξιον λαβεῖν.

Προσελθοῦσα καὶ ἡ δαιμονιῶσα τὴν ἐπιβεβλημένην τῇ λάρνακι σινδόνα διασκεδάσασα ἐπὶ τὴν ἱερὰν προσήγαγεν. Εἶτα τῆς λάρνακος ἀνοιχθείσης περιέχαινε τὴν δεξιὰν τῆς ὁσίας καὶ δι' ἐκείνης λαμβάνει τὴν ἴασιν.

Καὶ ὁ Ἐπίσκοπος δι' ἑαυτὸν εἶπε γενέσθαι τὸ θαῦμα, ἵνα τοὺς τῆς ἀμφιβολίας λογισμοὺς ἀπορρίψῃ.

Ἀσπασάμενος οὖν τὸ Ἱερὸν λείψανον καὶ σὺν αὐτῷ καὶ οὐδὲν κακὸν νοήσας, ἀπῆλθε θαυμάζων

Βίος καὶ Πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τῆς Μακαρίας καὶ Ὁσίας Μαρίας τῆς Νέας (τῆς ἐν Βιζύῃ)

ἐν Acta Sanctorum Novembris τ. IV σ. 699. καὶ 689

Βρύσις, ad occidentem Bizyae.
Hodie Bunar-Hissar.
Baslaťer ἐν Извѣстія русскаго Археологическаго Института въ Константинополе τ. IV, 1899. σ. 216.
Urbes Episcopales nomine Βρύσις duas fuisse, Maiorem et Minorem

([illegible])

2/

notat Le Quien: Oriens Christianus t. I p. 1187-1188, qui neutrius situm pressius indicat. Utcumque se res habet, hic manifesto designatur Episcopatus ὁ Βρύσεως,

Quae saec. XI nona a sedibus erat Hadrianopoli Haemimonti subjectis.

Videu Nova Tactica ed. H. Gelzer, e codice Bibliothecae Nationalis Parisiensis Coisliniano 209 (saec. X-XI)

Georgii Cyprii: Descriptio Orbis Romani. Lipsiae 1890. p. 80.

Stephanus Brysis Episcopus in historia ecclesiastica bono nomine est

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ